

PETRI CSATHÓ FERENC

Einstein kudarca

*A szerelem a hit maga (ez egy
táncdalszöveg) én gondoltam
ki néhány perce ám a perc nem én
vagyok már*

*Az asztalon
virágcserepben törpefa
lehetett volna óriás
de bonsai*

*beszélgetünk
azt kérdezi tud-e a mag a fáról
azt kérdezem hogy ő tud-e magáról
azt kérdezi tudok-e arról a
nőről aki az én
bonsaiságom csinálta*

*nem tudhatok
szerelmünk álharmónia az igazit
Einstein porfesszor (Freud íráshibája)
sem találta*

*két hete
eltört a lábam lelkem is törött
meggyógyulok hiszem
a hit hite haláltudat (talán)
egy fa-létén töprengő gyémánt
megmentett emlékezete
ákkombákom az éjszaka falán*

Színes dia

*vérzik az ég alatta nő
ül egy padon körötte tér
és alkonyat mit semmi sem
határol ám a nő fehér
kalapja még reménykedik
parázsol mint erőszakos
halál előtt a vér*

Háttér

*A nov7tér alatt mint háttér
mindvégig volt egy Oktogon
fedőnevű titkos megálló
ott mondta bátyám, Rácz Öcsi:
megyünk anyámhoz föld alatt van
volt hároméves és az anyja három éve holt*

Kötél

*Elképzelem az artista halálát
(a képzelet félmúltba helyezett
jövő idő)
a templom kettős tornya közt
kötélen állva billeg: vacsorázik
a magasság (alulról nézve)
szédítő
Az artista magányos és rezervo
olvashatatlan arca van
nevet (a kötél magasából nézve)
a nézői bábész parányok
És látom hull alá az álégből a fickó
:kettős halál: mert azt hiszi
törpék közé zuhan*